

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνστ. Μπόνης**, παρουσιάζων τὸ ἔργον *Biopolitics - the Bio-environment - Volume II - Edited by Agni Vlavianos - Arvanitis*. Published by the Biopolitics international organisation - B.I.O. 1989, 543 S., λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἔχω τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παρουσιάσω ἐν τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρον ἔργον ποὺ φέρει τὸν τίτλον: «*Βιοπολιτικὴ καὶ περιβάλλον*» καὶ ἐμπεριλαμβάνει τὰ Πρακτικὰ τοῦ Β' Διεθνοῦς Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις τὸν Ἰούνιον τοῦ 1989. Τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις Διεθνὲς Συνέδριον ἐπραγματοποιήθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1988. Σημειωθήτω ὅτι Διεθνῆ Συνέδρια τῆς «*Βιοπολιτικῆς*» ἔλαβον χώραν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ πλανήτου: Τὴν Νότιον καὶ Βόρειον Ἀμερικὴν, τὸν Καναδᾶν, τὴν Κίναν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν, τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Αὐστραλίαν, εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης, τὴν Πολωνίαν, τὴν Ρωσίαν, τὰ Κράτη τῆς Βαλκανικῆς, τὴν Τουρκίαν, τὴν Περσίαν καὶ πολλὰς ἄλλας πόλεις τοῦ κόσμου. Ἡ «*Βιοπολιτικὴ*» ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ο.Η. Ἐθνῶν, ὑπὸ πολλῶν Ἀκαδημιῶν, διεθνῶν Ὀργανώσεων κ.ἄ. σωματείων. Καὶ πάντα ταῦτα ἐπετεύχθησαν χάρις εἰς τὴν καταπλήθυσσαν δραστηριότητα τῆς μεγάλης μορφώσεως καὶ πολυγλώσσου, κυρίας Ἀγνῆς Βλαβιανοῦ, ἀνεψιάς τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας καὶ συζύγου τοῦ κυρίου Ἀθανασίου Ἀρβανίτη. Περὶ τῆς καθόλου μορφώσεως καὶ τῶν Σπουδῶν τῆς κυρίας Ἀρβανίτου, θὰ ὀμιλήσω δι' ὀλίγων εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεώς μου.

Τὸ πρὸ Ὑμῶν ἔργον φέρει τὸν πρωτότυπον καὶ πολύσημον τίτλον: «*Βιοπολιτικὴ*». Ὁ τίτλος στενωῶς ἐρμηνευόμενος, φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὸν «*Βίον*», ἤτοι τὴν παροῦσαν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν «*πολιτικὴν*», ἣτις καὶ δύναται νὰ παρεξηγηθῆ, ὡς ἔχουσα τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς «*πολιτικῆς*» ἔναντι τοῦ «*Βίου*», ἣτοι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλ' ἡ ἐγκρυπτομένη βαθυτέρα σημασία καὶ ἔννοια τοῦ ὅρου «*Βίος*» καὶ «*Πολιτικὴ*» εἶναι ἐντελῶς διαφοροετικὴ. Διὰ τὴν σαφήνειαν τῶν ὅρων θὰ ἠδύνατό τις νὰ προτείνῃ τοὺς ὅρους: «*Βιο-Θεωρία*» ἢ «*Βιο-Φιλοσοφία*», ἕκαστος δὲ τούτων ἐμπεριλαμβάνει πλείστας ἄλλας συναφεῖς ἐννοίας καὶ σημασίας, ὅπως «*Βιο-φιλοστοργία*» κ.π.ἄ. Καὶ τώρα ἐπὶ τῆς οὐσιαστικῆς καὶ περιεκτικῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐν λόγῳ Β' Διεθνοῦς ἐν Ἀθήναις Συνεδρίου τὸ 1989. Ἡ κυρία Ἀγνὴ Ἀρβανίτη, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Β' ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς Συνεδρίου, διεχάραξε μεθόδους Ἀγωγῆς καὶ Μορφώσεως τοῦ Ἀνθρώπου διὰ τὴν ἐξύψωσιν τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τούτου, οὕτως ὥστε αἱ μὲν πρόοδοι τῆς Τεχνολογίας ποὺ μᾶς καταπλήττουν, ἀλλὰ καὶ ἐκφοβίζουν, νὰ καταλήξουν, ὥστε νὰ γίνουν ἀβλαβεῖς, ὁ δὲ

γνήσιος Ἀνθρωπισμὸς νὰ ἀποβῆ καταλυτικὸν μέσον πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐπαπειλουμένων κινδύνων διὰ τῆς ἀναδείξεως τῶν νέων Ἀξιῶν τοῦ «Βίου». Μεταξὺ τῶν πολλῶν προτάσεων καὶ πρὸς γεφύρωσιν τοῦ κενοῦ μεταξὺ τῆς τεχνολογικῆς προόδου καὶ τῶν ἀνθρωπίνων Ἀξιῶν, ἡ κυρία Ἀρβανίτη προτείνει: Διεθνή Συσσωμάτωσιν, ἥτοι ἐν ἐνὶ σώματι συνένωσιν ἀνευρέσεως τῶν μέσων δι' ὅλα τὰ Ἔθνη, ὥστε ὁμοῦ νὰ ἀναλάβουν μίαν παγκόσμιον ἐκπαιδευτικὴν-μορφωτικὴν ἀγωνιστικὴν θέσιν. Ἡ Ἑλλάς προτείνεται ὡς τόπος συναντήσεως τῶν πάσης εἰδικότητος ἐπιστημόνων. Ἀκαδημαϊκοί, φιλόσοφοι, θεολόγοι, παιδαγωγοί, κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, φυσικοί, μαθηματικοί, καλλιτέχναι, μουσικοὶ κλπ. καὶ ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ ἀναπτυσσόμενα προβλήματα ὑπὸ τῶν εἰδικῶν. Πάντες οὗτοι νὰ συνέρχωνται, νὰ μελετοῦν συνεργαζόμενοι κατὰ διαστήματα, ὥστε νὰ προκληθῆ διεθνὲς ἐνδιαφέρον, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ οἶονεὶ «Τράπεζα Ἰδεῶν». Ταῦτα πάντα ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις μελετῶν τὴν ποικιλίαν τῶν θεμάτων ἐν τῷ Β' τούτῳ Διεθνεί Συνεδρίῳ ἐν Ἀθήναις. Αἱ δὲ δυσχέρειαι τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ πράξει τῶν ἀξιολογωτάτων προτάσεων, ἀντιμετωπίζονται διὰ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐλπίδος.

Ὁ ἄνθρωπος, τὸ πλάσμα τοῦτο τῶν χειρῶν τοῦ πανσόφου Θεοῦ, ἡ κορωνὶς τῆς Φύσεως καὶ τῆς ὅλης αἰσθητῆς Δημιουργίας, τὸ τελειότατον ὄν, διακρίνεται, ἐξέχει καὶ προβάλλεται ὑπὲρ πάντα τὰ ζωικὰ ὄντα ἐκ τοῦ ὅτι «φύσει ὀρέγεται τοῦ εἰδέναι», κατὰ τὸν Σταγειρίτην φιλόσοφον, καὶ τέρμα ἢ κορεσμὸς τῆς πρὸς γνῶσιν ὀρέξεως τούτου δὲν ὑπάρχει. Ποῖον δὲ εἶναι τὸ στοιχεῖον, τὸ ὑπὸ τοῦ Πλάστου δοθὲν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ ὑπερβάλλῃ πάντα τὰ ὄντα τῆς Φύσεως, νὰ πραγματοποιῆ καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα, ὅπως τὸ ἐπικὸν μεγαλουργημα τῆς προσεδάφισεως εἰς τὴν Σελήνην καὶ τῆς περαιτέρω ἐξιχνιάσεως τῆς ἀπεράντου οὐρανοῦ κινήσεως τῶν ἀστέρων πρὸς ἐξιχνίασιν τῆς ὅλης δομῆς καὶ κινήσεως αὐτῶν; Ποῖον εἶναι τὸ στοιχεῖον τὸ δοθὲν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε διὰ τῆς σοφίας, τῆς πνευματικῆς του δυνάμεως καὶ τῆς ἀνακαλύψεως ἐκπληκτικῶν ἐπιτευγμάτων ἐπὶ τοῦ ἐμπειρικοῦ κόσμου καὶ διὰ τῶν θετικῶν φυσικο-μαθηματικῶν ἐπιστημῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου καὶ διὰ τῆς ἐκπλησσοῦσης *Τεχνολογίας καὶ ἠλεκτρομαγνητικῆς* νὰ ἀνακαλύπτῃ ἄξια οὐ μόνον θαυμασμοῦ, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ καταπλήξεως τεχνολογικὰ ἐπιτεύγματα, ὥστε νὰ ἐμφανίζεταί ὡς διατελῶν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἐποχὴν μιᾶς πυρηνικῆς, οὐχὶ ὑλικῆς, ἀλλὰ πνευματικῆς ἀνθρωπίνης ἐκρήξεως ἀπροσδιονύσου δυνάμεως; Ποῖον εἶναι τὸ στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπέδειξε τὸν ἄνθρωπον πράγματι Ἡγεμόνα, βασιλέα, δαμαστὴν καὶ κυρίαρχον τῶν τε φυσικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ζωικῶν ὄντων ἀπάντων; Τοῦτο εἶναι τὸ στοιχεῖον τοῦ Νοῦ, τὸ Λογικὸν κριτήριον, τὸ καὶ ἡγεμονικόν, τὸ πνευματικὸν καὶ πράγματι θεῖον τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμφυσηθὲν εἰς αὐτὸν ἰδιαιτέρον στοιχεῖον, τὸ διακρίνον καὶ χαρακτηρίζον τὸν ἄνθρωπον ἐν πάσαις ταῖς ἐκδηλώσεσιν αὐτοῦ, ὡς ψυχοσωματικοῦ ὄντος, ζῶντος, δρῶντος, ἐξελισσομένου

ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ προοδεύοντος συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως καὶ δημιουργοῦντος ἐν ἀεικινήτῳ ὁρμῇ ἀδιαλείπτως τὸ «Νέον», τὸ πρωτοφανές, τὸ πρωτότυπον. Εἶναι ὁ Νοῦς, τὸ Λογικὸν καὶ ἡ Κρίσις.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου (233, παρὰ Migne, P.G. 32, 86-88) ὁμολογεῖ ὅτι «καλὸν μὲν ὁ Νοῦς», ἄρα, «καὶ καλὸν τοῦ Νοῦ ἡ ἐνέργεια», ἂν καὶ οὐχὶ πᾶσα τούτου ἐνέργεια. Διότι, «ἀεικίνητος ὢν οὗτος, πολλάκις μὲν φαντασιοῦται περὶ τῶν οὐκ ὄντων ὡς ὄντων, πολλάκις δ' εὐθυβόλως ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν φέρεται». Ἀποδείξεις τῶν λεγομένων εἶναι ἡ φορὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀνακαλύψεως νέων συνεχῶς τεχνολογικῶν μεθόδων. Ἡ δὲ αὐτοπεποίθησις εἰς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσμενεστέρων συνθηκῶν τῆς ζωῆς, ὅπως τῆς διατροφῆς τοῦ συνεχιζομένου ἄχρις ἐκρήξεως ὑπερπληθυσμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς διατροφῆς καὶ ἐγκατοικήσεως ἐπὶ τοῦ στενοῦ γήινου χώρου, δίδουν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνακαλύψῃ τρόπους καὶ μεθόδους πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ τῶν πλέον ἀσυλλήπτων ἐπὶ τοῦ παρόντος δυσχερειῶν. Ἡ δὲ ἐλπίς του, ὡς εἶναι φυσικόν, στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν τεχνολογικῶν του προόδων καὶ ἐπιτευγμάτων. Ἀλλ' ὅμως αἱ ἐπὶ τινων πεδίων, ὅπως εἶναι αἱ βιολογικαὶ ἐνασχολήσεις καὶ ἔρευναι, αἱ βιοχημικαὶ ἰδιοσυστασίαι τῶν ζωικῶν ὄντων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι τόσον ἐπαναστατικαὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ των, ὥστε, χωρὶς ἀμφιβολίαν, δύνανται νὰ ἀνατρέψουν τὴν πᾶσαν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως ἢ καὶ νὰ τὴν αὐτοκαταστρέψουν. Καὶ οὕτως ἀποδεικνύεται ἐν τῇ σοφίᾳ του πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ σοφὸς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Μέγας Βασίλειος, ὅταν ἐπαινῶν τὸν Νοῦν, ὡς θεῖον δῶρον, δὲν παραλείπει νὰ προσθέσῃ, ὅτι οὐχὶ καὶ πᾶσα ἐνέργεια αὐτοῦ εἶναι καλὴ. Διότι, «ἀεικίνητος ὢν οὗτος, πολλάκις μὲν φαντασιοῦται περὶ τῶν οὐκ ὄντων ὡς ὄντων, πολλάκις δ' εὐθυβόλως ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν φέρεται».

Τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον τίθεται, κατόπιν ὅλων τῶν δραστηριοτήτων τοῦ ἀνθρώπινου «Νοῦ» καὶ τῶν ἐπαπειλουμένων κινδύνων ἐκ τῶν τεχνολογικῶν ἐκρήξεων, τῶν πολλάκις καταστροφικῶν, ποῖα εἶναι τὰ μέσα ἀναστολῆς, περιορισμοῦ ἢ καὶ παντελοῦς ἐξαφανίσεως τῶν ἐν ὄψει τυχόν καταστροφῶν δι' ἀνατροπῆς τῶν φυσικῶν Νόμων καὶ τῆς ἐν τῇ φύσει ἐνυπαρχούσης νομοτελικῆς ἀρμονικῆς κινήσεως τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀνθρώπινου ὄντος; Τὴν σωτηριώδη ἀπάντησιν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀγχώδη προβλήματα δίδει συνοπτικῶς μία λέξις, εἷς ὅρος, «Ἀγωγή» τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ νὰ ἀναλυθῇ ὁ ὅρος οὗτος, ὅστις ἀπησχόλησεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανισεῶς του τὸν ἄνθρωπον, συνεγράφησαν δυσαρίθμητα συγγράμματα. Ἀλλὰ τὸ ἰδεῶδες τῆς «Ἀγωγῆς» διερμηνεύεται ὑπὸ πολλῶν παιδαγωγῶν, ἱστορικῶν, φιλοσόφων, θεολόγων, φυσικῶν, βιολόγων, χημικῶν κλπ., ποικιλοτρόπως. Τὸ σπουδαιότερον, κατὰ τοὺς ἀξιολογώτερους φιλοσόφους, ἀρχαίους καὶ νεωτέρους, εἶναι νὰ μορφωθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ γνωρίσῃ ἑαυτόν, ἀνατέμνων τὴν ψυχασωματικὴν του

ὑπαρξιακὴν ὄντοτητα, διὰ τὸ νὰ δύναται νὰ διακρίνη τὸ ὠφέλιμον ἀπὸ τὸ βλαβερόν, τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν, τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τὸ ψευδές. Πᾶσαι δὲ αἱ διακριτικαὶ τοῦ ἰκανότητες πρέπει νὰ θεμελιούνται ἐπὶ τῆς ὀρθῶς παιδαγωγηθείσης *Συνειδήσεώς του*.

Ἡ διὰ τῆς Ἐγωγῆς καὶ μορφώσεως ἀσκουμένη ἐπίδρασις εἰς τὰς ψυχὰς ἰδίᾳ τῶν νέων, ἂν μὲν εἶναι ἀγαθὴ, διαπλάττει καὶ τὸν Νέον εἰς «καλὸν κάγαθόν», καλλιεργοῦσα τὴν πρὸς τὸ Ἄγαθὸν ἔφεσιν καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἀλήθειαν ὁρμὴν. Τούναντίον δὲ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὸ κακόν καὶ τὸ ψεῦδος. Ὅσον δὲ καλλιεργεῖται παρ' αὐτοῦ ἡ πρὸς τὴν Ἄρετὴν καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἔφεσις, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἄνθρωπος ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας τῆς Ἄρετῆς καὶ κατανοεῖ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν οὐσίαν τῆς Ἀληθείας, ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ ἐπιτευκτὸν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ὁμοφώνως δέχονται οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ κοινωνιολόγοι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ παιδαγωγοί, ὅτι τρία εἶναι τὰ ὑψίστα ἀγαθὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἧτοι ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐπὶ τῆς ἀδελφότητος στηριζομένη ἰσότης τῶν ἀνθρώπων, ὡς τέκνων τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς πάντων, καὶ ἡ ἐλευθερία. Τὰ τρία ταῦτα ἀποτελοῦν πράγματι ἀξιώματα Πίστεως καὶ δόγματος δι' ὅλας τὰς Ἐρησκείας καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκ προοιμίου καλὸν εἶναι νὰ λεχθῆ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῆ, κινεῖται καὶ ἐργάζεται ἐπὶ παντὸς πεδίου τοῦ ἐπιστητοῦ, ἐκκινῶν ἐκ τῆς πίστεως, βοηθουμένης ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. Ἡ δὲ γνῶσις ἔρχεται ὡς ἐπακόλουθον τῶν ἐπὶ τῆς πίστεως στηριζομένων ἐρευνητικῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ταῦτα διδάσκει ἡ ἐπιστημονικὴ Γνωσιολογία. Πρῶτον πιστεύει τὸ νεογέννητον εἰς τοὺς γονεῖς τοῦ καὶ εἶτα κατανοεῖ τὴν ἀξίαν τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν. Πρῶτον πιστεύει εἰς τὸν διδάσκαλον ὁ μαθητὴς τὴν ἐρμηνείαν καὶ σημασίαν τῶν γραμμάτων τῆς Ἀλφαβήτου σχηματικῶς καὶ εἶτα διὰ τῆς πίστεως τῶν δογμάτων τοῦ διδασκάλου τοῦ κατανοεῖ καὶ τὴν ὅλην ἀξίαν ἐκάστης λέξεως. Καὶ γενικῶς, ἡ πᾶσα ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου στηρίζεται ἐπὶ τῆς πίστεως, ἧτις καλεῖται ἐμπειρικὴ πίστις, διότι διὰ τῆς ἐμπειρίας κατανοεῖ καὶ κρίνει τὴν ἀξίαν ἢ ἀπαξίαν τῶν πράξεών του. Προκειμένου ὁμως περὶ τῆς μεταφυσικῆς πίστεως, προηγεῖται ταύτης ἡ γνῶσις. Διότι πρῶτον λαμβάνει γνῶσιν ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὑπαρκτοῦ κόσμου καὶ διὰ τῆς μορφώσεως ἄγεται ἐκ τῆς φυσικῆς καὶ νομοτελικῆς ἁρμονίας τῆς φύσεως, εἰς τὴν Πίστιν τῆς ὑπάρξεως παντοδυναμοῦ, πανσόφου καὶ αἰδίου Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος, τοῦ Θεοῦ.

Τῶν λεχθέντων συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ Ἐγωγή τῶν Νέων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς Ἠθικῆς καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως, τῆς Θεολογίας δηλαδή. Ἀμφοτέρωθεν δύναται νὰ ἀποβοῦν τὰ σωτηριώδη πνευματικὰ ἐφόδια διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ δυνηθῆ νὰ ἀναζητῆ διαρκῶς καὶ διακριτικῶς τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τὸ ψεῦδος, τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον, ἀπὸ τὸ κακόν καὶ ἐπιζήμιον ἢ καταστροφικὸν δι' αὐτόν. Θεολογία, Ἠθικὴ —κατὰ τὴν περὶ Ἀγάπης Χριστιανικὴν ἀντίληψιν καὶ διδασχὴν— καὶ ἡ Φιλοσοφία, μεσαζούσης τῆς Ἱστορίας,

είναι τὰ ἀσφαλῆ καὶ σωτηριώδη ἐφόδια διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἄτινα ἐπιζητεῖ νὰ καλλιεργήσῃ καὶ μεταδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ καλῆ *Ἀγωγή καὶ ἡ Μόρφωσις* τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀπόρροια τῶν συμπερασμάτων τοῦ Β' Διεθνoῦς Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις τὸ 1989, τοῦ φέροντος τὸν λίαν ἐπιτυχή τῆς «*Βιοπολιτικῆς*» τίτλον, οὔτινος δημιουργὸς καὶ ἐμπνευστῆς εἶναι ἡ ἐξάαιρετος, πνευματώδης καὶ πολὺγλωσσος ἐπιστῆμων καὶ ἐρευνητῆρια τῶν νέων ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐποχῆς μας, κυρία Ἀγνή Ἀθ. Ἀρβανίτη, περὶ τῆς ὁποίας λεχθήτωσαν τὰ ἐξῆς. Αὕτη εἶναι Δρ τῆς Βιολογίας. Ἐσπούδασεν εἰς τὰ Παν/μια Μπάρναντ (Β.Α.), Νέας Ὑόρκης (Μ.Σ.), Μπέρκλεϋ, Παρισίων καὶ Ἀθηνῶν (Φιλ. Δρ). Εἶναι τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰνστιτούτου Βιολογικῶν Μελετῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας, τῆς Ἐταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν καὶ ἐπίτιμο μέλος τῆς Διεθνoῦς Βιογραφικῆς Ἐταιρείας. Ἀναφέρεται εἰς τὸ Who's Who of Women καὶ εἰς τὸ Διεθνὲς Βιογραφικὸν Λεξικὸν τοῦ Cambridge. Ἔχει λάβει τιμητικὴν διάκρισιν διὰ τὴν προσφορὰν τῆς εἰς τὴν Παιδείαν ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Βιογραφικὸν Ἰνστιτούτον τῶν Η.Π.Α. Ἔχει διδάξει Βιολογίαν καὶ Γενετικὴν εἰς τὸ Παν/μιον τοῦ Μαίρυλαντ καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Σχολῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Παροικίας. Ἔχει διακριθῆ μετὰ τὸ Μετάλλιον Ἐθελοντρίας τῶν Ἐνωμένων Νοσοκομείων τῶν Η.Π.Α. Ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἰδρύματος Ἐπιστημῶν ἠσχολήθη περὶ τὴν ὀργάνωσιν 21 Διεθνῶν Συνεδρίων καὶ τὴν ἔκδοσιν 21 καὶ πλέον τόμων τῶν Πρακτικῶν. Ἔχει δημοσιεύσει ἐπιστημονικὰ ἔργα, ὅπως τὸ τῆς Μοριακῆς Βιολογίας, ἐκδόσεως Gordon and Breach. Ἐδημοσιεύθησαν ἐργασίαι τῆς διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ μοριακοῦ ἐπιπέδου, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐπιπτώσεις τῶν ὁρμονῶν εἰς τὴν δέσμευσιν τῆς σεροτονίνης. Τέλος, λογοτεχνικὰ ἔργα τῆς κυρίας Ἀγνῆς Ἀθ. Ἀρβανίτη, ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ, μετεφράσθησαν εἰς τὴν γαλλικὴν, ἀκόμη καὶ εἰς περσικὴν γλῶσσαν. Καὶ διὰ τὰ ἔργα τῆς ταῦτα ἐδημοσιεύθησαν εὐμενεῖς κριτικαὶ εἰς Περιδικὰ Διεθνoῦς κύρους.